Σχολική εφημερίδα

ΟνειροΖούμ

Η εφημερίδα του 1ου Λυκείου Κερατσινίου

Δεκέμβριος 2006
Έτος 1ο – φύλλο 1ο

Ο ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΣ

Η ελευθερία του ανυπότακτου.

Από τα δεξιά προς τ' αριστερά. ΖΟΥΜ στο ΟΝΕΙΡΟ μας. Το πλησιάζουμε για να μεταγγίσουμε το πάθος που αιματώνει κάθε όνειρο. Και την ίδια στιγμή πετάμε μακριά του. Για να το δούμε μέσα από την πολύτροπη ζωή και να κερδίσουμε έτσι το λυτρωτικό της χιούμορ.

Η χαρά του παιχνιδιού.

Από τα αριστερά προς τα δεξιά. Το ΟΝΕΙΡΟ κάνει ΖΟΥΜ. Σε αυτό που λέμε πραγματικότητα. Την πλησιάζει ηδονικά, αλλά γιατί πάντα μας αφήνει το αινιγματικό αίσθημα του ανικανοποίητου; Ταυτόχρονα φεύγει μακριά για να μην γίνει σαν τα μούτρα της.

Και είναι αυτή η ταλάντωση ικανή να μας δώσει την ώθηση για να ξεπεράσουμε τους φόβους μας, να αφουγκραστούμε τις επιθυμίες των αξιών μας και να παλέψουμε γι' αυτές. Κάπως έτσι αρχίζουμε να ψάχνουμε και να φτιάχνουμε τις προσωπικές μας απαντήσεις στα «γιατί»,τα «πως», και το «ποιοι». Αιώνων ιστορίες άλλων, γυρωμέσα μας.

Έτσι λέμε να ταξιδέψουμε με την εφημερίδα μας, το «ΟΝΕΙΡΟΖΟΥΜ». Με το όνειρο στην κορυφή, να το κυνηγάμε πάντα για το καλύτερο. Για τον καθένα και για όλους, αν η αγάπη ανοίγει τα μάτια μας και τις καρδιές μας. Και η μοναξιά του προσωπικού μας μόχθου, μας ανθίζει, καθώς γίνεται η δωρεάν δύναμη αυτής της μικρής μας περιπέτειας. Με όλα αυτά μπορεί να γευτούμε λίγες γουλιές τρελής χαράς. Κι είναι στιγμές σαν κι αυτές που νοιώθουμε πως η ζωή είναι ωραία. Παιδιά, ξεκινάμε. Για να κάνουμε το κέφι μας!

Θ.Ι.

Τρεις στους τρεις

Κανονικά, το σχολείο μας – από φέτος – θα έπρεπε να λειτουργούσε στο δικό του κτίριο, στο οικόπεδο που βρίσκεται βόρεια του 4ου Γυμνασίου Κερατσινίου. Κανονικά, επίσης, θα έπρεπε, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, να υπήρχε ένα λεωφορείο για την πρωινή και μεσημεριανή μετακίνηση των μαθητών μας.

Εδώ θα έπρεπε να είναι το Σχολείο μας

Όλοι καταλαβαίνουμε πως το κτίριο στο οποίο κάνουμε τα μαθήματα δεν καλύπτει τις ανάγκες μας – είναι μικρό για εμάς. Εδώ και τρία χρόνια η Δημοτική Αρχή και ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων (ΟΣΚ) σχεδίαζαν, μελετούσαν και συζητούσαν για το νέο κτίριο και το σχολείο μας παρακολουθούσε από κοντά την εξέλιξη των εργασιών αυτών. Όμως, στην αρχή της χρονιάς αυτής, ο ΟΣΚ αποφάσισε πως αυτά τα τρία χρόνια ήταν ένα τίποτα και η Δημοτική Αρχή δεν κατάφερε να υπερασπιστεί τους κόπους της και τις επιλογές της. Σε μία συμφωνία που κατέληξαν οι δύο φορείς, αποφάσισαν να ξεκινήσουν όλα από την αρχή και υποσχέθηκαν πως το κτίριο θα είναι έτοιμο σε δυόμιση χρόνια. Ως Σχολείο, συνεχίζουμε να παρακολουθούμε τις εργασίες που γίνονται, έχοντας επίγνωση πως αυτός ο στόχος είναι σημαντικός. Αλλά, παρόλο που το σχέδιο προχωράει, δεν μπορούμε να ησυχάσουμε.

Όλοι επίσης καταλαβαίνουμε την ανάγκη ενός λεωφορείου για τη μεταφορά των μαθητών μας. Το σχολείο μας βρίσκεται στο πιο ψηλό σημείο της Αμφιάλης και πολλοί μαθητές μας μένουν αρκετά μακριά. Η Δημοτική Αρχή δήλωσε ότι αδυνατεί να μας εξασφαλίσει το λεωφορείο αυτό και παρέπεμψε το ζήτημα στη Νομαρχία και στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης Πειραιά. Κάναμε τις απαραίτητες ενέργειες. Αλλά και γι' αυτό το στόχο ανησυχούμε, γιατί όλοι λίγο πολύ γνωρίζουμε την αδυναμία της δημόσιας διοίκησης να κάνει αυτό που πρέπει και στο χρόνο που πρέπει.

Σε αυτά τα θέματα, η ύπαρξη ενός Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων, θα μπορούσε να παίξει ένα ρόλο θετικό. Πέρα από την όλη προσφορά τους στη ζωή ενός σχολείου, η πίεση που μπορούν να ασκήσουν οι Σύλλογοι αυτοί στα θέματα αιχμής, πολλές φορές είναι αποτελεσματική. Όμως τέτοιος Σύλλογος στο σχολείο μας δεν υπάρχει. Εμείς και ως εφημερίδα, θα επιδιώξουμε την επαναλειτουργία του Συλλόγου αυτού. Αυτός είναι ο τρίτος στόχος μας . Ελπίζουμε να τους πετύχουμε και τους τρεις.

Το ερωτηματολόγιο του Νοέμβρη

Ονειροζούμ

Στο ερωτηματολόγιο που κάναμε για τον τίτλο της εφημερίδας το «ΟΝΕΙΡΟΖΟΥΜ» το ψήφισαν 70 ως πρώτη τους επιλογή και 43 ως δεύτερη. Το «ΣΧΟΛΙΚΟΡΑΜΑ» το ψήφισαν 43 ως πρώτη τους επιλογή και 38 ως δεύτερη. Τρίτο ήρθε το «ΤΖΑ κ' ΜΠΑ» που το διάλεξαν 32 ως πρώτη επιλογή και 42 ως δεύτερη. Αυτές και οι υπόλοιπες επιλογές δείχνουν, κατά κάποιο τρόπο, τη συμβολική μας σχέση με τον κόσμο και ως τέτοιες όλες είναι σεβαστές. Πιστεύουμε πως οι σχέσεις αυτές εμπεριέχονται στο «ΟΝΕΙΡΟΖΟΥΜ» και περιμένουμε να τις εκφράσετε.

Στο δεύτερο ερώτημα, που αφορούσε στη σύνδεση της κατοικίας των μαθητών με το INTERNET, περίπου οι μισοί δήλωσαν πως έχουν σύνδεση.

Αν σκεφτούμε πως η Ελλάδα, σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, βρίσκεται στην τελευταία θέση ως προς τη σύνδεση νοικοκυριών με το INTERNET, με ποσοστό 17% - όταν ο μέσος Ευρωπαϊκός όρος είναι 44% και με την Ολλανδία που βρίσκεται στην πρώτη θέση να έχει 85% - τότε το ποσοστό του σχολείου μας μπορούμε να πούμε πως είναι ελπιδοφόρο.

Γύρω στο 60% ήταν αυτοί που δήλωσαν πως τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα διαβάζουν κάποια εφημερίδα. Από αυτούς οι μισοί διαβάζουν αθλητική και οι άλλοι μισοί πολιτική εφημερίδα. Και φυσικά υπάρχουν αγόρια που διαβάζουν πολιτική εφημερίδα και κορίτσια που διαβάζουν αθλητική.

Τέλος, με μεγάλη διαφορά, εμφανίστηκαν αυτοί που πιστεύουν πως μία σχολική εφημερίδα μπορεί να εκφράσει τους μαθητές, αν αυτοί που γράφουν πιάνουν τον παλμό της ζωής και αναδεικνύουν θέματα που απασχολούν το σύνολο της σχολικής κοινότητας.

Ως προς τα θέματα που προτάθηκαν ήταν πολλά, και αρκετά από αυτά ενδιαφέροντα και θα επανέλθουμε, αφού τα επεξεργαστούμε.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ

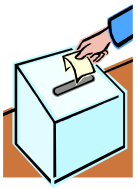

Οι εκλογές για την ανάδειξη του 15μελούς συμβουλίου μαθητών έγιναν στο σχολείο μας, όπως και κάθε χρόνο, τέλη Νοεμβρίου. Στις εκλογές συμμετείχε το 75% των μαθητών, δηλ. **ένας στους τέσσερις δεν ψήφισε** – άραγε τι να σημαίνει αυτό; Υποψήφιοι ήταν το 13% των μαθητών. Και μερικά ακόμη στατιστικά στοιχεία πάνω στη βάση του «αγόρια – κορίτσια». Στη συνολική δύναμη του σχολείου τα κορίτσια είναι το 56% και υποψήφιες ήταν το 5% ενώ εκλέχτηκαν 4 κοπέλες δηλ. το 1,5%. Τέλος, με βάση τους 32 υποψήφιους το ποσοστό των κοριτσιών ήταν 31%, των αγοριών 69% και αυτές που εκλέχτηκαν αποτελούν το 12,5% των υποψηφίων. Φαίνεται λοιπόν πως το θηλυκό στοιχείο του σχολείου μας δεν θέλει ή δεν το θέλουνε να ασχολείται με τα κοινά. *Άραγε γιατί;*

Κλείνουμε με τα ονόματα του προέδρου: Καραντζούλης Γιάννης, του αντιπροέδρου: Καραντζούλης Παναγιώτης, και του ταμία: Μενδρινός Γιάννης – Κανδύλης Νίκος.

Σε αυτούς και στο υπόλοιπο δεκαπενταμελές ευχόμαστε πλούσιο και δημιουργικό έργο.

ΜΟΥ ΒΓΗΚΕ Τ' ΟΝΟΜΑ!...

Πόση σημασία δίνεις στη γνώμη των άλλων; Ποια μεριά της προσωπικότητάς σου επηρεάζει κυρίως;

Αλεξάκη Αφροδίτη, Γ1

Κατά την περίοδο που το άτομο βιώνει την εφηβική ηλικία έχει την τάση να αναζητά την προσωπική του ταυτότητα. Παράλληλα όμως του ασκείται πίεση προς αυτή την κατεύθυνση κι έτσι όπως είναι φυσιολογικό εξ' αιτίας της ηλικίας του και της μικρής του πείρας φαίνεται να αποπροσανατολίζεται. Τα μόνα άτομα που εμπιστεύεται είναι οι γύρω του γι' αυτό και καταφεύγει κάθε φορά στη γνώμη τους. Ξέρει ότι ίσως δεν έχουν απόλυτο δίκιο όμως υπάρχει μία αμοιβαία υποσυνείδητη σχέση που στηρίζεται στη διασκέδαση, την υποστήριξη αλλά και την επικοινωνία. Ο έφηβος νιώθει πως ανήκει κάπου κι αυτό είναι κάτι που το έχει ανάγκη. Το χρονικό διάστημα της εφηβείας στο οποίο καλείται να διαμορφωθεί είναι μικρό. Γι' αυτό έχει την ανάγκη να πιαστεί από κάπου. Κι έτσι αποδέχεται τις απόψεις των γύρω του.

Όταν δυστυχώς νιώθει την απόρριψη των άλλων εξ' αιτίας των επιλογών του, απογοητεύεται και πολλές φορές κλείνεται στον εαυτό του. Πιστεύει πως πλέον είναι ανάξιος να εκτιμηθεί. Μα πως όμως να νιώσει όμορφα τη στιγμή που έχει πληγωθεί η υπερηφάνεια του; Η εικόνα που τόσο πολύ παλεύει να φτιάξει είναι πλέον παρελθόν. Είναι δεδομένο λοιπόν πως έχει χάσει την αυτοπεποίθησή του.

Τι μπορεί να γίνει στην περίπτωσή του; Απάντηση δεν μπορεί να δοθεί. Είναι καθαρά υποκειμενικό το ζήτημα. Αυτό που σίγουρα όμως πρέπει να θυμάται κανείς είναι πως «δεν γίνεται να αρέσουμε σ' όλους…!». Και το πιο σημαντικό είναι να βρει ο καθένας, όσο δύσκολο κι αν είναι αυτό, την προσωπική του αλήθεια και τα δικά του κριτήρια για να προχωρήσει στη ζωή κι ας… του βγει το όνομα!

Σχέσεις

μεταξύ γονέων και παιδιών

Λεσιώτη Μ – Παπαδοπούλου Ε, Α4

Στα τέλη περίπου του Νοέμβρη θέσαμε κάποια ερωτήματα στα τμήματα Α1, Β2 και Γ3 του Σχολείου μας γύρω από το θέμα «***ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ***». Οι ερωτήσεις της έρευνας αυτής ήταν:

«Πως θα χαρακτηρίζατε τη σχέση με τους γονείς σας;»,

«Τι παράπονα έχετε από αυτούς;»,

«Εσείς τι θα κάνατε στη θέση τους;»

Τα αποτελέσματα της έρευνας λοιπόν, είναι τα εξής: Άριστη 25%, Αρκετά καλή 65%, Συμβατική 6%, Για κλάματα 4%

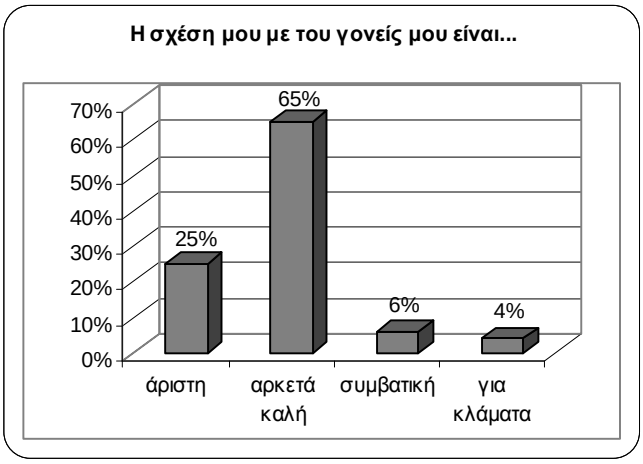

Αυτό όσον αφορά τα αριθμητικά δεδομένα.

Διαβάζοντας, όμως τα σχόλια, τις απόψεις και τις εμπειρίες του κάθε μαθητή ξεχωριστά παρατηρήσαμε πολλά περισσότερα. Παρατηρήσαμε ομοιότητες, όχι μόνο στον τρόπο αντιμετώπισης των παιδιών από τους γονείς, αλλά και στις γνώμες των παιδιών πάνω σε αυτό το θέμα.

Ο περιορισμός και ο έλεγχος των εξόδων με φίλους αποτελούν το βασικότερο πρόβλημα και πηγή παραπόνων των παιδιών, τοποθετώντας την επίπληξη εξαιτίας της απόδοσης στα μαθήματα σε δεύτερη μοίρα.

«Το μόνο, ίσως παράπονο που έχω από αυτούς, είναι το γεγονός πως δεν με αφήνουν πάντα να βγαίνω όσο θα ήθελα.»

«το μόνο πρόβλημά είναι οι βαθμολογικές μου επιδόσεις και οι έξοδοί μου.»

«Λένε πως λείπω πολλές ώρες και δεν μπορούν χωρίς εμένα.»

Παρ' όλα αυτά, τα περισσότερα παιδιά δείχνουν να κατανοούν τις ανησυχίες των γονιών τους και υποστηρίζουν πως στη θέση τους το ίδιο θα έκαναν, αν όχι κάτι πιο ακραίο.

«Εγώ στη θέση τους πιστεύω πως δεν θα μπορούσα να ήμουν τόσο καλή, ανεκτική και υπεύθυνη.»

«Ίσως κι εγώ στη θέση τους να έκανα το ίδιο... Τώρα που το σκέφτομαι ίσως να ήμουν και πιο υπερβολική.»

Υπάρχουν όμως, όπως φαίνεται και από τα ποσοστά, σχέσεις γονέων και παιδιών που θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν από συμβατικές ως κακές. Πολλά παιδιά νοιώθουν απομακρυσμένα από τους γονείς τους και αγανακτισμένα από τον τρόπο που τους συμπεριφέρονται.

«Προσωπικά, δεν ξέρω τι θα έκανα αν ήμουν γονέας. Ξέρω μόνο τι θέλω τώρα από την αναγκαστική αυτή συμβίωση με τους γονείς μου... Μια τυπική σχέση μέχρι να μπορέσω να τους απαλλάξω από την παρουσία μου.»

«Όταν παίρνω βαθμούς, με ξυλοφορτώνουν και λογομαχούμε. Θα ήθελα να έχω μία καλύτερη επικοινωνία μαζί τους, πράγμα το οποίο δε θα συμβεί ποτέ!»

Ακόμη, περιπτώσεις παιδιών δηλώνουν ότι αν και πολλές φορές εύχονται οι γονείς τους να σταματήσουν επιτέλους να δίνουν τις ίδιες συμβουλές ξανά και ξανά, να φωνάζουν και να μιλάνε, παραδέχονται πως στην πραγματικότητα κάτι τέτοιο δεν θα τους ευχαριστούσε.

«Προτιμάει να περνάμε ένα διάστημα χωρίς να μιλάμε πολύ. Δεν μου αρέσει. Θα προτιμούσα να μου φώναζε παρά να μην μου μιλάει.»

«Οι αδιάφοροι γονείς είναι χειρότεροι από τους προστατευτικούς.»

«Εξάλλου, πως γίνεται να μην έχεις καλές σχέσεις με τη μητέρα σου, έστω κι αν φαίνεται πως δε σε καταλαβαίνει μερικές φορές.»

Οι σχέσεις ανάμεσα σε γονείς και παιδιά ήταν ανέκαθεν πολύ ιδιαίτερες. Οι διαφωνίες είναι κάτι πολύ φυσιολογικό και υπάρχουν σε όλες τις σχέσεις. Πόσο μάλλον στη συγκεκριμένη σχέση που έχουμε και το λεγόμενο «χάσμα των γενεών». Παρ' όλα αυτά, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και οι δύο πλευρές (και γονείς και παιδιά) στη συμβίωσή τους αυτή, μπορούν πάντα να ξεπεραστούν. Με παρανομαστή την αγάπη μεταξύ των μελών μιας οικογένειας, οι καυγάδες θα αντικατασταθούν από όμορφες και ευτυχισμένες οικογενειακές στιγμές….!

Παρουσίαση βιβλίου

Παγκάλου Άννα, Β2

Οι περισσότεροι καθηγητές και αρκετοί μαθητές του Σχολείου μας, του 1ου Λυκείου Κερατσινίου, όπως και αρκετοί συνδημότες μας, βρέθηκαν την Τετάρτη 29 Νοεμβρίου 2006 στο πολιτιστικό κέντρο «Μελίνα Μερκούρη», όπου παρακολουθήσαμε την παρουσίαση του βιβλίου «Προσεγγίσεις στους Μεγάλους Λογικούς Μύθους». Το βιβλίο αυτό γραμμένο από μαθητές του σχολείου μας, που τώρα είναι φοιτητές, αποτελεί σύμφωνα με γνώμες ανθρώπων των γραμμάτων ένα πολύ σημαντικό βιβλίο που προσεγγίζει το μέγεθος της επιστημονικής πραγματείας. Τιμώμενα πρόσωπα της βραδιάς, ποιοι άλλοι από τον κ. Παναγιώτη Μητροπέτρο, πρώην λυκειάρχη του Σχολείου μας, επιβλέπων του βιβλίου και δύο από τους συγγραφείς. Άποψη για το βιβλίο αυτό εξέφρασαν ο Δημήτρης Σαράφογλου, δήμαρχος Κερατσινίου, ο Μάνος Δανέζης, καθηγητής Αστροφυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών, ο Ιωάννης Γκανάσος, Ηλεκτρολόγος – Μηχανικός του Πανεπιστημίου της Bologno και τέλος ο κ. Μητροπέτρος με τους πρώην μαθητές Δημήτρη Καρναβά και Ελένη Μακρή.

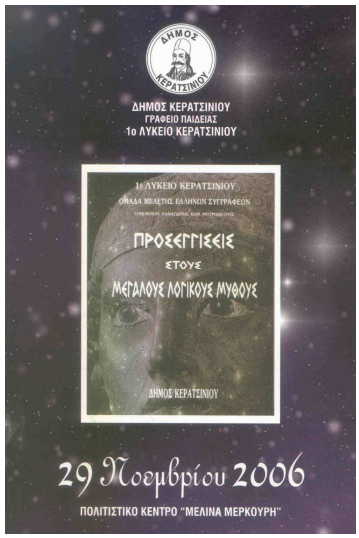

Χαρακτηριστικά ο κ. Δανέζης παρομοίασε το Σχολείο μας με το χωριό των Γαλατών στα κόμικς του Αστερίξ και τον κ. Μητροπέτρο με το σοφό Πανοραμίξ με ευχές να αποκαλύψουμε τη συνταγή του μαγικού μας φίλτρου, που μας κρατάει σε εγρήγορση και πνευματική διαύγεια και σε άλλα σχολεία.

Τέλος, το βιβλίο αυτό, το τόσο σημαντικό, γραμμένο από παιδιά στο άνθος της ηλικίας τους, μας δείχνει πως τα πάντα είναι δυνατά και πως η ωριμότητα χρόνια δεν κοιτά. Άλλωστε όπως διαβάζουμε και στο βιβλίο, πρέπει να ξέρουμε πως τίποτα δεν είναι αδύνατο. Ο ουρανός είναι το όριο….

...Πήγαμε θέατρο!

Σιγάλα Μαρία, Β3

Στις 26 Νοεμβρίου, ημέρα Κυριακή το σχολείο μας πραγματοποίησε επίσκεψη στο Εθνικό Θέατρο. Εκεί, παρακολουθήσαμε την παράσταση «**Ματωμένος Γάμος**» του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα.

Η υπόθεση του έργου ήταν για μία κοπέλα η οποία το σκάει από το γάμο της λόγω του έρωτά της για έναν άλλον άνδρα.

Το έργο ήταν εξαιρετικό καθώς και το επιτελείο των ηθοποιών (Δ. Μπεμπεδέλη, Τ. Τρύπη, Κ. Κωνσταντόπουλος, Αλ. Μπουρδούμης).

Η σκηνοθεσία, την οποία έκανε ο Σ. Χατζάκης ήταν έτσι ώστε να δώσει τη σοβαρότητα της υπόθεσης της παράστασης. Επιπλέον, το έργο συνοδευόταν από τη μουσική του Μ. Χατζηδάκη.

Η παράσταση «Ματωμένος Γάμος» ήταν πολύ καλή και μπορώ να πω πως μου προκάλεσε ιδιαίτερα συναισθήματα, όπως συγκίνηση, στεναχώρια και φόβο. Επίσης, ένοιωσα αποδοκιμασία προς το ρόλο της νύφης που ως «μήλον της έριδος» έγινε η αιτία να αλληλοσκοτωθούν δύο άντρες.

Ήταν εξαιρετική παράσταση και τη συνιστώ ανεπιφύλακτα σε όλους.

17 ΝΟΕΜΒΡΗ – Η ΓΙΟΡΤΗ ΜΑΣ

Κιαμίλη Σίσσυ, Β1 – Μποζινάκη Μαρία, Β2

Κάτι πρωτότυπο συνέβη φέτος στη γιορτή του σχολείου μας για την επέτειο της 17 Νοέμβρη.

Πέρα από τις τυπικές και επαναλαμβανόμενες ομιλίες και αφιερώματα, οι μαθητές κλήθηκαν να εκφράσουν τις δικές τους σκέψεις και απόψεις πάνω στα πρόσφατα γεγονότα που αναστάτωσαν το χώρο της Παιδείας. Τέσσερις από αυτούς (Κανέλλος Π, Γκορία Α. Κατσαφάδου Π και Παπαδημητρίου Μ.) διάβασαν τα κείμενά τους, τα οποία ήταν φανερά διαποτισμένα από τις ανησυχίες και την αγωνία που τους έχει κατακλύσει για το μέλλον. Μέσα από απλά και κατανοητά λόγια κατάφεραν να μας μεταφέρουν τους προβληματισμούς τους και να μας βάλουν σε έντονες σκέψεις. Κύρια θέματα των ομιλιών τους ήταν το «μείζον» ζήτημα των Πανελληνίων Εξετάσεων, οι πρόσφατες καταλήψεις και ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκαν οι μαθητές από το Υπουργείο Παιδείας.

Όσον αφορά το μουσικό κομμάτι της εορτής υπήρξε ακόμη μία πρωτοτυπία. Η ιδέα της δημιουργίας της σχολικής χορωδίας πήρε σάρκα και οστά και σε συνδυασμό με το μουσικό μας συγκρότημα «**ΠΑΝΙΔΑ**» (με τους γνωστούς και μη εξαιρετέους Σαντοριναίο Ν., Σολοβιόβ Α. και Χριστοδουλάκο Δ.) έδωσε ένα θαυμάσιο αποτέλεσμα.

Εκείνη τη μέρα κανείς δεν έφυγε από το σχολείο χωρίς να έχει σκεφτεί έστω και για λίγο όλα αυτά που ειπώθηκαν. Ήταν μια ξεχωριστή γιορτή που θα μείνει χαραγμένη στην μνήμη όλων.

Επειδή μερικοί λένε

Μας έχουν ρωτήσει κάποιοι, αν είμαστε σίγουροι πως ο επί χρόνια **Λυκειάρχης** του Σχολείου μας, **κ. Μητροπέτρος Παναγιώτης**, έχει βγει σε σύνταξη γιατί τον βλέπουν λένε εδώ κι εκεί.

Τους απαντάμε πως ναι και,

Αν τον βλέπουν μερικές φορές να γυρίζει στους διαδρόμους, ε μάλλον το φάντασμά του είναι. Και επειδή το «λακωνίζειν» ήταν κάτι που άρεσε στον Λυκειάρχη μας, γι' αυτό κι εμείς θα πούμε λίγα λόγια. Ο άνθρωπος, λοιπόν, δεν ήταν ο τυπικά δημόσιος υπάλληλος που κάνει απλώς καλά τη δουλειά του. Ο άνθρωπος ζούσε το σχολείο και ζούσε γι' αυτό. Με τις ιδέες του, την ενεργητικότητά του, τις πρωτοβουλίες και την εργατικότητά του έδινε έναν άλλον αέρα στην καθημερινή ζωή του σχολείου μας και σίγουρα ανέβαζε τον πήχυ.

Να 'ναι καλά και να χαίρεται ό,τι αγαπάει. Κάποια στιγμή η εφημερίδα μας θα τον πλησιάσει για να κάνει μία καλή κουβεντούλα μαζί του.

Έχουμε κι εμείς στόχους

Έχουμε κι εμείς φιλοδοξίες. Μία από αυτές είναι κάθε φύλλο του «Ονειροζούμ» να είναι καλύτερο από το προηγούμενο. Καλύτερο και ως προς τα κείμενά και ως προς την εμφάνιση. Αυτονόητο είναι πως για να πετύχουμε αυτόν τον στόχο, έχουμε ανάγκη από την καλή σας κριτική αλλά όχι μόνο.

Θέλουμε και προτάσεις, θέλουμε ιδέες. Αγκαλιάστε την εφημερίδα μας με κείμενα και σκίτσα, με συνεντεύξεις και γελοιογραφίες, με ρεπορτάζ και «κουτσομπολιά».

Το 2ο φύλλο της εφημερίδας μας σκοπεύουμε να κυκλοφορήσει το 2ο δεκαπενθήμερο του Φεβρουαρίου. Οι επερχόμενες διακοπές προσφέρονται για να δοκιμάσετε τις εμπνεύσεις σας. Η εφημερίδα είναι μία πρόκληση για να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας, δίνοντας το στίγμα μας, δημοσιοποιώντας τις προσωπικές μας σκέψεις. Περιμένουμε τις συνεργασίες σας, τη συμμετοχή σας και, αν υπάρχει ανάγκη βοηθείας, ζητήστε την από τους καθηγητές σας και ιδιαιτέρως από την κ. Βαρθαλίτου που έχει ελεύθερες ώρες και ψάχνει να τις σκλαβώσει.

Με απλές σκέψεις

1ο ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ:

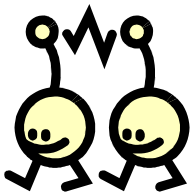

Μία έγκυος πηγαίνει στο γυναικολόγο για υπέρηχο και αυτός τις ανακοινώνει ότι έχει δίδυμα και ότι ένα από αυτά τα δύο παιδιά είναι αγόρι. Ποια είναι η πιθανότητα και τα δύο της παιδιά να είναι αγόρια; Και ποια είναι η πιθανότητα και το άλλο της παιδί να είναι αγόρι;

2ο ΝΙΚΗ:

Σε έναν αγώνα δρόμου 100 μέτρων ο Νίκος τερματίζει 10 μέτρα μπροστά από τη Νίκη. Για να υπάρχει μεγαλύτερος ανταγωνισμός, στον επόμενο αγώνα ο Νίκος ξεκινά την κούρσα 10 μέτρα πίσω από την Νίκη. Υποθέτοντας ότι θα τρέξουν όπως στην πρώτη κούρσα, ποιος θα τερματίσει πρώτος;

Ο πρώτος που θα απαντήσει σωστά, κερδίζει μία τυρόπιτα από την κ. Ελένη. Δεκτές απαντήσεις και από εξωσχολικούς... και Λυκειάρχες!

ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΕΙ για σας ένα γεγονός, μία κατάσταση ή μία ιδέα, κάποιο πρόσωπο που κατά τη γνώμη σας ξεχώρισε μέσα στο 2006. Αν όμως υπήρξε κάτι, καλό ή κακό, που σας δημιούργησε έντονα συναισθήματα και πιστεύετε πως ο ρόλος του ήταν σημαντικός στην κοινή μας πορεία θα θέλαμε να μας το πείτε στο mail@1lyk-kerats.att.sch.gr. Εμείς θα γράψουμε τη γνώμη των πολλών κι όχι μόνο.

Hardware Hardware Hardware Hardware

By maniaK

Η εφημερίδα μας σας καλωσορίζει στη στήλη HARDWARE. Εδώ, σε κάθε τεύχος θα γίνονται αναλύσεις κάποιων καινούργιων τεχνολογικών επιτευγμάτων, κυρίως από πλευράς υπολογιστή (κατά 99,99% της στήλης…) Για να είμαστε ενημερωμένοι…

Και λοιπόν… Ξεκινάμε μία πρώτη προσπάθεια, με αφιέρωμα στην πιο αναμενόμενη next-gen κονσόλα που κυκλοφόρησε προ λίγου σε Ιαπωνία και Αμερική:

PlayStation 3…

11 Νοεμβρίου είναι μία ημερομηνία που περιμέναμε πολλοί, για πολλούς μήνες. Είναι μία μέρα που στην Ιαπωνία κυκλοφορεί για 1η φορά η κονσόλα νέας γενιάς PlayStation 3 (17 Νοεμβρίου για Αμερική, Μάρτιος του 2007 για Ευρώπη)!

Μερικά από τα χαρακτηριστικά του «τέρατος» είναι:

Επεξεργαστής: Cell 3,2 GHz (από την IBM και τη Sony)

Videochip (κάρτα γραφικών, πάρτε το όπως θέλετε): RSX (nv47) 550 MHz (Sony + nVidia… 2 HDTV «κανάλια» μαζί)

HD: 20 GB/ 60 GB HDD SATA

Αυτά είναι τα βασικά, ας πούμε, χαρακτηριστικά του PS3. Γενικά, η περιγραφή του είναι ατελείωτη, αρχίζοντας από μέσα προς τα έξω (είναι και όμορφο…).

Το interface του PS3 μοιάζει λίγο – πολύ με αυτό του PSP (ΠΟΛΥ!!!). Τα ίδια εικονίδια, το ίδιο background αλλά και η ίδια ευκολία χρήσης, το κάνουν προσιτό ακόμα και στον πιο casual χρήστη, ο οποίος δεν έχει ακούσει τη λέξη Linux και Windows στη ζωή του. Και μια που είπα Linux, αναφέρω ότι στο Λειτουργικό Σύστημα του PS3 θα είναι Linux (!?!?!!!...), και για internet browser το Mozilla Firefox. Άγνωστο το γεγονός μια τέτοιας επιλογής, αλλά με λίγη σκέψη γίνεται κατανοητό ότι η Sony δεν σκόπευε να διαθέσει παραπάνω χρήματα για άδεια χρησιμοποίησης Windows και Internet Explorer στην κονσόλα της (τότε ο Bill Gates θα μπορούσε ελεύθερα να πάρει σύνταξη…).

Βέβαια, η μόνη αναφορά των τριών μαγικών γραμμάτων PS3, κάνει κάποιον να σκέφτεται

«ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ!!!». Μόνο που δεν είναι έτσι! Δηλαδή, είναι, αλλά ποιος θα σκεφτόταν μόνο τα παιχνίδια όταν έχει μπροστά του ένα μηχάνημα που παράγει δίσκους BluRay, σερφάρει στο internet, παίζει μουσική με υποστήριξη Dolby Surround (όσοι έχετε καλά ηχοσυστήματα, θα τα εκμεταλλευτείτε καλά!) και με ένα κάρο άλλων δυνατοτήτων?...

Και ένα τελευταία, κάτι που αφορά την τιμή της κονσόλας. Το πακέτο με τον σκληρό στα 20 GB θα κοστίζει 499 €, και το πακέτο με τον σκληρό στα 60GB θα κοστίζει 600 €.

Αν σκεφτεί κάποιος ότι, σε σχέση με τις υπόλοιπες κονσόλες (XBOX 360 199 -299 € και Nintendo Wii στα 200 €) το PS3 είναι ακριβό, και πολύ μάλιστα, αλλά αν αναλογιστεί κάποιος (που αυτός ο κάποιος πρέπει να ξέρει λίγο από υπολογιστές) τις δυνατότητές του, τότε θα του φανεί φτηνό… Πιο φτηνό και από τον καινούργιο υπολογιστή που θέλει να πάρει. Και αυτός, είναι πολύ πιθανόν, θα επιλέξει PS3. Αλλά και πάλι, είναι κονσόλα…. ☺

www

www.wikipedia.org

Έχεις απορίες? Θέλεις να περάσεις δημιουργικά την ώρα σου όσο "κατεβάζεις" κάτι από το internet; Δεν ξέρεις από πού να ξεκινήσεις να ψάχνεις για κάποιο συγκεκριμένο θέμα; Μπες στην wikipedia.org! Χρησιμοποίησε τη μηχανή αναζήτησής της και σύντομα θα συνειδητοποιήσεις ότι κάποιος άλλος πριν από σένα έγραψε άρθρο γι αυτό ακριβώς που ψάχνεις.

Είναι μία "free encyclopedia" όπου ο καθένας μπορεί να γράψει! Μπορείς να βρεις όλων των ειδών τις πληροφορίες από Rock Stars και ηθοποιούς μέχρι εξειδικευμένους τομείς όλων των επιστημών! …Και βελτιώνεις και τα αγγλικά σου!

Οι ομάδες μας παίζουν

Λευτέρης Γαϊτανιός, Α1

Γεια σας παίδες. Καταρχάς, καλά Χριστούγεννα και καλή Πρωτοχρονιά. Εδώ θα σχολιάζουμε τα αθλητικά νέα του σχολείου. Για του λόγου το αληθές, ας το κάνουμε.

...ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Θα ξεκινήσω με την ομάδα Ποδοσφαίρου του σχολείου. Αν και η ομάδα μας είχε πολύ καλές μονάδες, δεν τα πήγε και πολύ καλά. Αυτό πιστεύω πως έγινε για τους εξής λόγους: Πρώτον λάθος επιλογή ποδοσφαιριστών (εν μέρει), δεύτερο η μη χρησιμοποίηση του βασικού τερματοφύλακα, επειδή ήρθε ως μετεγγραφή και τρίτον ότι τα παιδιά δεν κατάφεραν να γίνουν "ομάδα", αποτέλεσμα των λιγοστών προπονήσεων. Η ομάδα αποκλείστηκε στο πρώτο κιόλας παιχνίδι χάνοντας με 5-1 από το 6ο Γενικό Λύκειο Νικαίας. Από την ομάδα ξεχώρισαν Μπακόλας (scorer), Κανδύλης και Ζέκιο.

...ΜΠΑΣΚΕΤ

Στο Basket τώρα, εκεί τα πράγματα ήταν τελείως διαφορετικά. Η ομάδα από την αρχή ήταν πολύ δυνατή και ξέραμε ότι θα φτάσει ψηλά. Στον πρώτο γύρο η ομάδα πέρασε άνευ αγώνος, γιατί το αντίπαλο σχολείο δεν κατάφερε να συγκεντρώσει 12άδα. Στο δεύτερο αγώνα η ομάδα συνέτριψε με 65 -18 το 1ο ΤΕΕ Δραπετσώνας και, το κερασάκι στην τούρτα, ήταν το εκπληκτικό κάρφωμα του Κοροπούλη, στο τέλος του αγώνα.

Στην φάση των τεσσάρων η ομάδα αντιμετώπισε την Ιωνίδειο ομάδα, φόβητρο στο μπάσκετ. Η ομάδα basket του σχολείου μας ήθελε και κατάφερε να τους κοιτάξει στα μάτια και να δώσει έναν σπουδαίο αγώνα.

Στην α' περίοδο όλα πήγαιναν κατ' ευχήν. Το μόνο πρόβλημα ήταν το μαρκάρισμα του ψηλού τους center ύψους 2,02 m. Το σκορ στην α΄περίοδο ήταν 18-20. Στην δεύτερη περίοδο η απόδοση της ομάδας έπεσε και το σκορ έφτασε στο 33 – 41. Μετά το ημίχρονο η ομάδα μας μπήκε δυνατά και με τη χρησιμοποίηση του Κρασσά η άμυνα έγινε δυνατότερη. Η μεγάλη βελτίωση της απόδοσης του Κοροπούλη συντέλεσε στο να μειωθεί το σκορ σε 51-57.

Στη δ' περίοδο και ενώ το σκορ ήταν 53 -57 υπέρ της Ιωνιδείου, ο καλύτερος μας ο Κοροπούλης έκανε επιθετικό φάουλ, που ήταν και το τέταρτο, και αποβλήθηκε. Η ομάδα έπαιξε χωρίς τον φυσικό της ηγέτη για 8 ολόκληρα λεπτά και στο τέλος του παιχνιδιού το σκορ ήταν 56 – 67 υπέρ της Ιωνιδείου. Χάσαμε…

Η ομάδα μπάσκετ του Σχολείου

Για το βόλεϋ των κοριτσιών τώρα, θα τα πούμε την επόμενη φορά. Συγχωρέστε με για τυχόν λάθη και παραλείψεις.

Euro 2004 - Από την ευρωπαϊκή καταξίωση στην ελληνική μιζέρια

Κούζηλος Γιάννης, Γ3 – Νεοχωρίτης Λευτέρης, Γ3

Η μεγαλύτερη γιορτή του ελληνικού ποδοσφαίρου άρχισε το καλοκαίρι του 2004 στην Πορτογαλία. Εκεί η Ελλάδα προς έκπληξη όλων στέφθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης. Έτσι αμέσως άρχισαν τα όνειρα και οι φιλοδοξίες για ένα καλύτερο μέλλον που θα έδινε σε όλους μας χαρά και θα μας έκανε να δακρύσουμε όπως εκείνο το βράδυ της 4ης Ιουλίου. Έγινε όμως στη συνέχεια αυτό που όλοι περιμέναμε; Εκμεταλλευτήκαμε άραγε αυτό το γεγονός; Αρπάξαμε αυτήν την ευκαιρία για να κάνουμε το ελληνικό ποδόσφαιρο πιο δημοφιλές αλλά και πιο ανταγωνιστικό; Καταφέραμε να αλλάξουμε την ποιότητα του ελληνικού ποδοσφαίρου και οι ομάδες μας να παίζουν όμορφο ποδόσφαιρο;

Δυόμιση χρόνια αργότερα όλα έχουν παραμείνει ίδια και απαράλλαχτα. Ανταγωνιστικό πρωτάθλημα δεν καταφέραμε να δημιουργήσουμε και οι ελληνικές ομάδες στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις πάνε από το κακό στο χειρότερο. Αθλητικές υποδομές για τις περισσότερες ομάδες δεν υπάρχουν, οι χούλιγκαν αλωνίζουν χωρίς να ελέγχονται από κανέναν, κάνουν ότι θέλουν και έτσι η βία θερίζει κάθε Κυριακή τα ελληνικά γήπεδα. Η ελληνική αστυνομία είναι σχεδόν ανύπαρκτη αλλά και όταν είναι παρόν τις περισσότερες φορές δεν είναι αντικειμενική και κανένας δεν κάνει τίποτα για όλα αυτά, σαν να μην ενδιαφέρεται κανείς γι' αυτά τα σοβαρά προβλήματα.

Και ρωτώ τώρα εγώ, ποιος φταίει για όλα αυτά; Ποιος ευθύνεται για την κατάντια του ελληνικού ποδοσφαίρου; Μήπως φταίνε οι παράγοντες του ελληνικού ποδοσφαίρου, οι ίδιοι οι πρόεδροι των ομάδων αλλά και η ιδία η ελληνική ομοσπονδία; Μήπως, εκτός απ' όλους αυτούς φταίει και το ίδιο το κράτος; Εμείς οι απλοί φίλαθλοι μπορούμε να κάνουμε κάτι να αλλάξουμε αυτήν την κατάσταση; Και αν ναι, τι;

Δεν ξέρω πραγματικά τι να απαντήσω. Δεν ξέρω και αν μπορώ να κάνω κάτι. Το μόνο που ξέρω είναι ότι αντί να δακρύζω από χαρά δακρύζω για την κατάντια του ελληνικού ποδοσφαίρου όχι μόνο εγώ αλλά και οι περισσότεροι Έλληνες φίλαθλοι και τέλος καταλήγω στο ότι ήμουν, είμαι και θα είμαι θεατής ενός μίζερου ελληνικού πρωταθλήματος. Δυστυχώς…

Δεκέμβρης

Τύρου Σουλτάνα – Τατιανή, Α4

Ένας ακόμη μήνας φτάνει στο τέλος του. Δεν είναι όμως ο οποιοσδήποτε μήνας. Είναι ο Δεκέμβρης, αυτός που σηματοδοτεί το τέλος μιας χρονιάς της ζωής μας.

Τα συναισθήματα ποικίλουν. Χαρά για τα ψώνια, τα δώρα και για μας τους μαθητές χαρά για τις δεκαπέντε μέρες χωρίς σχολείο. Και η μελαγχολία όμως δε λείπει από πολλούς, συνήθως πιο ευαίσθητους και ρομαντικούς που αναλογίζονται στιγμές της χρονιάς που σε λίγο θα τελειώσει και αντιλαμβάνονται πόσο γρήγορα περνάει ο καιρός.

Η Αθήνα, πιο όμορφη από ποτέ, φοράει τα καλά της και συγκεντρώνει τα βλέμματα όλου του κόσμου.

Ας κάνουμε έναν απολογισμό όλων αυτών που ζήσαμε το 2006, ας διαλέξουμε τι θέλουμε να ξεχάσουμε και τι όχι κι ας ευχηθούμε «**ΚΑΛΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ**».

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ:

ΙΓΝΑΤΙΑΔΗΣ Θ. – ΜΠΑΚΟΛΟΥΚΑ Σ.

«Να ζεις, ν' αγαπάς, να μαθαίνεις»

Βαλσάμη Ανίτα, Β1

Και μαζευτήκαμε όλες ξανά. Όλα τα primary girls στο Λύκειο. Ποιος το περίμενε; Εγώ, το Λενιώ, η Φρόσω και η Ζωή' η τρελοπαρέα του δημοτικού που συνεχώς χωριζόμασταν σε στρατόπεδα κάνοντας πόλεμο (μεταφορικά αλλά και κυριολεκτικά) είμαστε πάλι μαζί!

Κοιτούσα την καθεμιά από εμάς και αναρωτιόμουν πόσο μπορεί να αλλάξαμε και εμφανισιακά αλλά και ψυχικά. Δεν ήμασταν πια οχτώ κοτσιδάκια που έτρεχαν από τη μία γωνιά του προαυλίου στην άλλη κάνοντας αγώνα ταχύτητας πιστεύοντας πως έτσι θα καταπλήξουν τους πάντες, πιστεύοντας πως είναι το κέντρο του κόσμου….

Τώρα συλλογίζομαι όσα έχουμε περάσει (δεν είναι και λίγα). Μέσα στη σιωπή μου ακούγεται η φωνή της Ζωής που με λυγμούς μου ψιθυρίζει πόσο πολύ αγαπούσε τη Φρόσω. Ήταν αργά, έπρεπε να της το είχε πει όσο ζούσε. Η Φρόσω δεν ήταν πια μέσα στην παρέα. Σκοτώθηκε σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Έτσι ξαφνικά και άδοξα έφυγε από τη ζωή. Έφυγε από κοντά μας.

Στεναχωριέμαι γιατί συνειδητοποιώ ότι ήταν περισσότερες οι στιγμές που δεν μιλούσαμε ή μαλώναμε για διάφορους, ασήμαντους και ανούσιους λόγους. Στεναχωριέμαι όταν θυμάμαι μία συμβουλή που μου είχε δώσει ο δάσκαλος της μουσικής μου: «Να ζεις, να αγαπάς, να μαθαίνεις» και πόσο λίγο την ακολούθησα.

Ναι, πιστεύω πως μέχρι τώρα δεν έζησα όπως έπρεπε, πως δεν χαιρόμουν την κάθε στιγμή, πως δεν έδειξα στους ανθρώπους που ήταν δίπλα μου την αγάπη μου!

Άραγε η Φρόσω περίμενε το αύριο για να ζήσει; Είναι θλιβερό να σκέφτεσαι πόσοι άνθρωποι έχουν επενδύσει τόσα πολλά στο αύριο. Δεν ξέρουμε τι θα μας συμβεί την άλλη στιγμή και η στιγμή αυτή μπορεί να χαθεί για πάντα. Κι αν περάσεις τη ζωή σου με όνειρα για το χθες και για το αύριο, θα χάσεις αυτό που συμβαίνει σε σένα και σε μένα τώρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα, να είσαι εδώ. Το αύριο είναι πραγματικά νεφελώδες.

το αναπάντεχο

Σε αρκετούς έχει τύχει, εκεί που κάνουν τα συνηθισμένα τα καθημερινά, να τους συμβεί κάτι το ξαφνικό, κάτι που δεν το περίμεναν, και σας άφησε τη σφραγίδα του. Γιατί αυτή η μικρή εισαγωγή; Γιατί έχουμε την εξής ιδέα: Υπό μορφή μικρού διηγήματος (220-250 λέξεις) να γράψετε μία ιστορία που σας συνέβη και πρωταγωνίστησε το "αναπάντεχο". Έν ανάγκη, η ιστορία αυτή μπορεί να είναι μισοπραγματική-μισοφανταστική. Υποσχόμαστε πως τη μία ή τις δύο καλύτερες θα τις δημοσιεύσουμε στο τελευταίο φύλλο της χρονιάς. Όσο για την κριτική επιτροπή, εν καιρώ.

δικοί μας που ξεχωρίζουν

Πάγια θέση της εφημερίδας μας θα είναι να αναφέρει όλους τους παλιούς και νέους μαθητές του Σχολείου μας που για κάποιο λόγο ξεχωρίζουν σε αυτό που ονομάζουμε δημόσιο βίο.

Κάνουμε αρχή με τον παλιό μαθητή μας **Βασίλη Δήμα**, μαθηματικό και γιό του καθηγητή μας κ. Δήμα.

Στον καινούργιο δίσκο του Νότη Σφακιανάκη «ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΩΡΑ…;» ο Βασίλης υπογράφει δύο τραγούδια "Το σύστημα" και "Το Αγγελούδι".

Όσοι αρέσκονται σε αυτό το είδος των τραγουδιών ας τον προτιμήσουν και οι άλλοι ας τον ακούσουν. Μπορεί και να τους αρέσει.

Βοηθώντας το έργο της UNICEF

Μοιάζει σαν τίποτα, αλλά φασούλι το φασούλι γεμίζει το σακούλι. Κάθε βοήθεια, όσο μικρή κι αν είναι από τον καθένα μας, από όλους μας είναι κάτι και πιάνει τόπο. Τα 310 ευρώ που διέθεσαν 90 μαθητές μας για αγορά σχολικών τετραδίων από τη UNICEF θα βοηθήσουν παιδιά που κινδυνεύουν σε περιοχές που μαστίζονται από τον πόλεμο, την πείνα και τις αρρώστιες. Άγνωστοι θα σωθούν, θα χαρούν.